

komme vi ikke nogen Vegne med et Straffe-
forbud mod Fabrikationen; for vi kunne da
naturligvis ikke straffe Udlandets Fabrikant-
ter, fordi de fabrikere bestilte Glasfer, saa-
ledes som Bestilleren vil have dem, og ej-
heller forbyde dem det. Der vil altsaa paa
dette Punkt blive et Hul eller Mangel i
Gennemførelsen af et Forbud. Dernæst
maatte man jo saa ogsaa, naar et saadant
Forbud skulde gennemføres, kunne tilpligte
vore egne, indenlandske Fabrikanter at for-
sine Glasferne med et Stempel eller andet
Mærke, hvoraf det kan ses, hvis Fabrik de
ere udgaaede fra; thi ellers er man lige-
nær. Men, som sagt, jeg har slet ikke noget
imod, hvis man kan finde paa noget praktisk
i den Henseende, at gaa med dertil, men jeg
tror ikke, det vil blive saa ganske let.

Hvad det andet Spørgsmaal angaar,
er det jo ikke Meningen, at der intet An-
svar habes for, hvad der udsælges i Potte-
maal eller saadant, men der habes kun det
almindelige Ansvar efter Loven. § 6 op-
hæver jo ikke det almindelige Ansvar. Den
almindelige Bestemmelse kommer til Anven-
delse ogsaa paa dette Forhold, nemlig at
Barerne ikke maa være forfalskede, men det,
som § 6 gaar ud paa, er jo kun at staffe
en særegen let Afgang til at finde ud, hvem
man har at holde sig til, og det kan man
jo gøre med Stoffer, der sælges i Glasferis,
men ikke, saa vidt jeg ser, ved dem, der sæl-
ges eller udmaales i Pottevis fra et Fad.
Det er jo en Selvfølge, at naar man sender
et Bud hen med en Flaske for at faa en
Bøgl Cognac, eller hvad det nu kan være,
i Glasfen, kan Bestemmelsen naturligvis ikke
komme til Anvendelse paa den Flaske. Bes-
temmelsen kan kun komme til Anvendelse
paa de Glasfer, hvori den handlende sælger,
og som altsaa i Reglen fremtræde som til-
proppede osv., men det er ingenlunde Me-
ningen med § 6, at de, der sælge paa anden
Maade end i Glasferis, intet Ansvar skulde
have efter de almindelige Regler for For-
falskning. Kun er der jo det at bemærke
derved, at man naturligvis altid kan risikere,
at den paagældende med Nytte kan gøre
gældende, at han ikke har vidst, at der var
noget i Vejen med Varen, og jeg ser ikke,
at det er muligt at komme udenom det.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, slut-
tedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Be-
handling
vedtoges uden Afstemning.

Fusning: Jeg tillader mig at foreslaa
Sagen henvist til et Udvalg paa 7 Med-
lemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af Fusning.

Formanden: Straks naar dette Møde
er sluttet, vil jeg beramme et lille Møde,
hvor der skulde vælges Medlemmer til det
nedsatte Udvalg.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag
til Lov om Forandring i Lov om
Fæstevirksomhedens Ordning af
1ste April 1891 § 7.

(Anden Behandling findes i Tidenden,
Sp. 453.)

Der var intet Endringsforslag stillet.

Sagenfattes under Forhandling.

P. Jensen: Naar jeg kan stemme for
videre Fremme af dette Lovforslag, ligger det
ikke i, at jeg har den Tro, at selv om
Straffebestemmelsen bliver stærkere, vil der-
for, som jeg udtalte ved første Behandling,
Uvæsenet i nogen væsentlig Grad forandres.
Jeg maa bede ærede Medlemmer mindes, at
da dette Lovforslag blev behandlet heri Tin-
get 1890—91, var det forelagt fra den højt-
ærede Justitsminister med væsentligt Hensyn
paa Kjøbenhavn, men Loven blev jo den
Gang udvidet til at gælde hele Landet, og
det tror jeg, var en stor Fejl. Thi, hvad
der gælder for Kjøbenhavn i dette Tilfælde,
tror jeg ikke gælder for det øvrige Land.
Jeg tror strengt taget ikke, at man har
haft Brug for Loven i den Udstrækning
den har faaet, paa Landet, og jeg tror,
at denne Lov egentlig har gjort Landbruget